

Arrest

nr. 302 599 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. CUYPERS *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 20 juli 2022.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 6 juli 2023. Hij werd bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is en zijn advocate en voogd waren aanwezig.

1.3. Op 27 juli 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een soennitisch moslim te zijn. Uw vader is van Pashtu origine en uw moeder is een Dari-sprekende. U bent geboren op [...] november 2005 in het dorp Tarakhil, gelegen in de provincie Kabul. Toen u acht jaar oud was, bent u verhuisd naar de stad Kabul. De taliban hadden immers een brief voor de deur van jullie huis in Tarakhil gegooid waarin uw broer P. werd bedreigd omdat hij de taliban vaak beledigde en omdat jullie vader voor het leger werkte en uw broer S. S. (roepnaam F.) voor de politie en voor de Amerikanen werkte. Enkele maanden na ontvangst van zijn dreigbrief is P. Afghanistan ontvlucht. Hij ging naar Frankrijk en woont intussen in België. Daarna gooiden de taliban nog twee dreigbrieven voor jullie huis in Tarakhil, dit keer gericht aan uw vader. Hierop besloot uw familie om naar Kabul stad te verhuizen en is uw vader gestopt met zijn werk bij het leger. Op een bepaald moment is ook uw broer S. S. gestopt met werken voor de Amerikanen.

Twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan bent u met uw familie terug verhuisd van Kabul stad naar Tarakhil omdat jullie geen geld meer hadden om de huur te betalen. Toen de taliban daarna de macht hebben overgenomen, vreesden jullie echter voor jullie leven. Daarom bent u twee dagen na de val van Kabul, samen met uw ouders, uw broer S.S. en uw jongste zus gevlucht via Kabul stad en Nimroz naar Iran. Jullie hebben vijf à zes maanden in het huis van uw maternale tante in Teheran verbleven alvorens door te reizen naar Turkije. In Turkije werden uw ouders en zus opgepakt door de politie maar u en uw broer S.S. konden ontkomen. Uw broer spoorde u aan om verder te reizen, hetgeen u ook heeft gedaan, maar hij besloot terug te keren omdat uw moeder ziek was. Hij zou zich overgeven aan de politie, maar niemand heeft sindsdien nieuws van hem. Uw vingerafdrukken werden op 10 juni 2022 geregistreerd in Oostenrijk, maar u bent doorgereisd naar België, waar u op 20 juli 2022 als niet-begeleide minderjarige om internationale bescherming hebt verzocht.

Twintig dagen na uw aankomst in Servië, vernam u dat uw ouders vanuit Turkije naar Afghanistan werden gedeporteerd en dat ze zich terug in Tarakhil hebben gevestigd.

Ongeveer drie, vier, vijf of zes maanden geleden werd uw vader één keer aangesproken door de taliban. Ze zeiden dat ze zijn zonen niet zouden laten gaan als ze hen te pakken zouden krijgen.

Toen u reeds in België was, heeft uw vader u vanop afstand verloofd met D. T.. Uw verloofde is afkomstig van hetzelfde dorp en woont actueel in Kabul.

Ter staving van uw verzoek legt u uw taskara en documenten van uw school in België neer, drie dreigbrieven van de taliban en de volgende stukken over uw broer S. S.: een badge van de politie, een badge van USFOR Afghanistan, een vaccinatiekaart, 4 certificaten van opleidingen en 2 certificaten van het middelbaar. Na het gehoor bezorgt uw advocate een e-mail met als bijlage medische documenten van uw moeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondig onderzoek van alle motieven in uw dossier dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren in de zin van de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

U verklaart dat u bij een terugkeer naar Afghanistan de taliban vreest. U hebt dit motief echter niet aannemelijk gemaakt en wel om volgende redenen.

U stelt dat u persoonlijk nooit werd bedreigd door de taliban maar dat uw broer P. en uw vader destijds wel drie dreigbrieven van de taliban hebben ontvangen (CGVS, pp. 13 & 15). U stelt dat de eerste dreigbrief van de taliban gericht was aan uw broer P. en dat hij twee of drie maanden na ontvangst van deze dreigbrief Afghanistan heeft verlaten. Daarna zou uw vader twee dreigbrieven hebben ontvangen en zou hij gestopt zijn met zijn werk voor het leger en met het hele gezin naar Kabul stad verhuisd zijn. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de dreigbrieven dermate vaag en incoherent zijn dat zij niet kunnen overtuigen en uw geloofwaardigheid volledig ondermijnen. Initieel verklaart u niet te weten wanneer uw vader en broer P. deze brieven hebben ontvangen, noch hoe oud u toen was. Evenmin weet u hoeveel tijd er tussen de ontvangst van de verschillende dreigbrieven zat. Later tijdens het gehoor past u uw verklaringen aan en stelt u dat u elf jaar oud was toen de drie dreigbrieven voor uw huis werden gegooid. De datum op de eerste dreigbrief voor P. blijkt 03.12.1394 in de Afghaanse kalender te zijn, hetgeen volgens de informatie die is toegevoegd aan het administratieve dossier, overeenkomt met 22 februari 2016, en u was op deze datum effectief elf jaar oud. Doch dient vastgesteld dat deze leeftijd tegenstrijdig is met uw verklaringen over uw verschillende woonplaatsen aan het begin van uw gehoor, waarbij u had verklaard dat u op uw achtste van Tarakhil naar Kabul was verhuisd. U hiermee geconfronteerd, bevestigt u dat u acht jaar oud was toen jullie de brieven hebben gekregen en naar Kabul stad zijn verhuisd en dat u toen effectief niet elf jaar oud was. Deze tegenstrijdige en wisselende verklaringen zetten de geloofwaardigheid van deze dreigbrieven dusdanig op de helling dat hieraan geen geloof kan worden gehecht (CGVS, pp. 4, 7- 9, 13-14). Een ander aspect dat de geloofwaardigheid van deze dreigbrieven ondermijnt, is dat u volledig in het ongewisse blijft over de inhoud van de brieven. U stelt weliswaar dat uw vader en broer P. door middel van de drie brieven werden bedreigd, maar wanneer u wordt gevraagd naar de exacte inhoud van de brieven, dient u het antwoord schuldig te blijven. U weet niet wat er in de brieven voor P. en voor uw vader geschreven staat omdat u geen handschrift kan lezen. Uw onwetendheid is echter totaal niet aanvaardbaar daar P. in België woont en van u dus redelijkerwijze mag verwacht worden dat u zich grondig zou hebben geïnformeerd bij hem. Evenmin hebt u de moeite genomen om uw vader naar de inhoud van de brieven te vragen, terwijl u af en toe wel nog contact hebt met uw ouders. Dit is allerm minst een ernstige houding te noemen en dit doet eens te meer afbreuk aan uw geloofwaardigheid en aan de bewijswaarde van deze brieven. Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming terdege op de hoogte is van de inhoud van de documenten die hij zelf ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming voorlegt, hetgeen hier niet het geval is (CGVS, pp. 6-8).

Hetzelfde geldt overigens voor uw kennis over de werkzaamheden van uw vader en broer S.S. die eveneens te wensen overlaat. U stelt dat uw vader door de taliban werd bedreigd omdat hij voor het leger heeft gewerkt en omdat zijn zoon (uw broer) S.S. voor de politie en de Amerikanen werkzaam was, doch dient vastgesteld dat u dit gezien uw vage en niet-doorleefde verklaringen over hun job niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat uw broer S.S. werkzaam was bij de politie en bij de Amerikanen. Uw kennis over zijn werkzaamheden is immers bijzonder vaag en ontoereikend dat dit alle geloofwaardigheid ontbeert. Hoewel van u niet wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over zijn werk mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten. Uw verklaringen zijn echter dusdanig oppervlakkig dat zij totaal niet kunnen overtuigen. Wanneer u wordt uitgenodigd om alles te vertellen wat u weet over de functies van uw broer bij de politie en bij de Amerikanen, stelt u dat u nog jong was en daar geen informatie over hebt. Over zijn werk bij de politie, weet u enkel dat hij uniformen, vesten en schoenen uitdeelde in het huis van A. G. en om de week of om de twee weken naar huis kwam. U weet niet waar zijn werkplaats, met name waar het huis van A. G. gelegen was, noch weet u hoelang of van wanneer tot wanneer hij dit werk heeft gedaan. U kent geen namen van collega's of oversten en weet niet waarom hij op een bepaald moment opgehouden is met deze job. Daarna zou hij gewerkt hebben als tolk bij de Amerikanen, doch dient vastgesteld dat uw verklaringen dienaangaande eveneens dermate vaag zijn dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. U weet niet hoelang hij deze job gedaan heeft en van wanneer tot wanneer hij met de Amerikanen heeft gewerkt. U stelt dat hij in Kabul werkte maar u kent zijn exacte werkplaats niet. Soms kwam hij met Amerikanen naar de boomgaarden bij jullie huis om te feesten

en daarna ging hij terug met hen naar Kabul. Verder dan deze oppervlakkige verklaringen komt u niet (CGVS, pp. 15-16).

Evenmin kunnen uw verklaringen over het werk van uw vader overtuigen. U stelt letterlijk dat u geen enkele informatie heeft over het werk van uw vader bij het leger. U weet niet wat zijn werk bij het leger inhield of wat zijn rang was. Het enige dat u weet is dat hij in Herat tewerkgesteld was en dat hij om de maand of om de twee maanden naar huis kwam. Het hoeft geen betoog dat deze bijzonder vage verklaringen totaal niet kunnen overtuigen (CGVS, pp. 17-18). Bovendien blijkt dat u zich over zijn job nooit hebt geïnformeerd bij uw vader en dit is, zoals hierboven reeds aangehaald, geen ernstige houding van iemand die om internationale bescherming verzoekt en het voormalige werk van zijn vader inroept als een van zijn vluchtmotieven.

Dat u geen details kan verschaffen over het werk van uw broer S. S. en uw vader omdat u nog jong was, kan niet worden beschouwd als een geldige verschoningsgrond, daar u blijkbaar ook heeft nagelaten om aan uw vader of bij een ander familielid informatie in te winnen over hun job en zoals hierboven reeds aangegeven dit toch redelijkerwijze van u mag verwacht worden. Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte en vage antwoorden geen overtuigingskracht spreekt. Van u, een minderjarige, kan niet worden verwacht dat u alle details van de activiteiten van uw broer en vader kan weergeven, toch kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u over meer gedetailleerde kennis beschikt in dit verband aangezien u jarenlang thuis hebt gewoond tussen andere familieleden, dat u nadat zij gestopt waren met hun werk nog samen met hen in Afghanistan hebt gewoond, dat u samen met uw vader en S.S. Afghanistan bent ontvlucht en jullie na jullie vlucht zelfs nog enkele maanden samen bij uw maternale tante in Iran hebben verbleven en u tot op heden bovendien nog in contact bent met uw vader. Dat uw verklaringen over hun werk dusdanig vaag en oppervlakkig zijn, doet dan ook fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van het werk van uw vader en broer voor de politie, de Amerikanen en het leger (CGVS, pp. 9, 15-16).

Evenmin kan geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat de taliban drie, vier, vijf of zes maanden geleden uw vader eenmalig hebben aangesproken om te vragen waar zijn zonen zijn. Vooreerst hebt u niet aannemelijk gemaakt waarom de taliban u zouden viseren, daar zoals hierboven reeds vastgesteld geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van uw vader en broer S.S. voor de politie, het leger en de Amerikanen, noch aan de dreigbrieven die uw vader en broer P. destijds van de taliban hebben gekregen. Dat de taliban u dan plots zouden viseren terwijl u nooit eerder problemen met deze groepering hebt gehad, is dan ook niet aannemelijk. Nadat de taliban uw vader één keer hebben gevraagd waar zijn zonen zijn, hebben ze hem niet meer benaderd en dit is andermaal een indicatie dat u niet actief door de taliban wordt vervolgd. Mochten de taliban daadwerkelijk op zoek zijn naar u en uw broers, dan kan er immers logischerwijze van worden uitgegaan dat ze daadkrachtiger zouden optreden. Bovendien zijn uw verklaringen over deze eenmalige gebeurtenis dusdanig vaag dat ze sowieso niet kunnen overtuigen. U weet niet welke talibanleden uw vader juist hebben aangesproken of met hoeveel personen zij waren. Daarna heeft uw vader trouwens geen problemen meer gekend, en dit terwijl hij nog steeds in Tarakhel woont. Dat uw vader tot op heden nog steeds in Tarakhel woont is bovendien een houding die niet te rijmen valt met een vrees voor vervolging en dat hoeft geen verder betoog (CGVS, pp. 13 & 18).

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u uw vrees voor de taliban niet aannemelijk gemaakt.

Ter volledigheid dient nog aangestipt dat u verklaart dat uw moeder ziek is, maar uit het loutere gegeven dat uw moeder ziek is, kan geen gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde worden afgeleid (CGVS, p. 19).

Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw taskara is louter een indicatie van uw identiteit en nationaliteit en deze elementen worden hier niet betwist. De e-mail met foto's van medische stukken in hoofde van uw moeder kan hoogstens aantonen dat uw moeder ziek is maar ook dit staat hier niet ter discussie. Wat betreft de drie dreigbrieven dient opgemerkt dat deze brieven hoogstens een ondersteunende waarde kunnen hebben bij geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is. Wat betreft de documenten waarvan u verklaart dat ze betrekking hebben op de studies en het werk van uw broer S.S. (een badge van de politie, een badge van USFOR Afghanistan, een vaccinatiekaart, 4 certificaten van opleidingen en 2 certificaten van het middelbaar), dient opgemerkt dat het louter neerleggen van deze stukken geenszins kan volstaan om uw

vage kennis over het werk van uw broer te compenseren. U kan bovendien niet aantonen dat de persoon wiens naam en foto op bepaalde stukken vermeld wordt, wel degelijk uw broer S.S.is. Deze stukken hebben dan ook geen bewijswaarde, des te meer omdat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie in verband met corruptie en documentfraude in Afghanistan blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie en ten gevolge van mensensmokkel valse, Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan verder relativeert.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde

van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land

van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen

van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden

van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien

van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Op het einde van het persoonlijk onderhoud haalt uw advocate weliswaar aan dat u omwille van uw tatoeages op uw rug en onderarm een risico loopt bij een terugkeer naar Afghanistan omdat de taliban tatoeages niet aanvaarden en deze gezien worden als iets westers, doch dient vastgesteld dat u uw tatoeages zelf niet heeft vermeld tijdens uw persoonlijk onderhoud en in dit verband dus zelf geen vrees heeft aangehaald (CGVS, p. 20). Vervolgens stelt het CGVS vast dat uit de beschikbare landeninformatie (zie bijvoorbeeld het in de EUAA "Afghanistan: Country Guidance" van april 2022 vermelde EASO COI: "Afghanistan. Individuals targeted under societal and legal norms" van december 2017 (p. 26-27)) blijkt dat er, althans voor de machtsovername door de taliban in 2021, binnen de Afgaanse samenleving een traditie van tatoeëren onder sommige groepen bestond. Dit hoewel permanente tatoeages over het algemeen als onislamitisch worden beschouwd en in de islamitische wet verboden zijn. Ondanks het feit dat tatoeages door velen slecht worden bekeken en vaak als onislamitisch worden gezien, zijn ze desondanks aanwezig in de Afgaanse samenleving en er geen sprake was van een veralgemeende vervolging van mensen met tattoos. De tatoeage op uw rug is niet zichtbaar en de tatoeage op uw onderarm bestaat uit twee hartjes en een hartslag. U verklaart dat u deze tatoeages samen met enkele andere schooljongens hebt laten zetten ten tijde van de republiek (CGVS, p. 20). Hieruit kan niet worden afgeleid dat u deze zou hebben laten plaatsen uit een oprechte religieuze of politieke overtuiging of dat de tatoeages voor de taliban bijzonder aanstootgevend zouden zijn. U heeft in Afghanistan nooit problemen gekend vanwege uw tatoeages. Bovendien liet u, en zoals reeds werd opgemerkt, zelf onvermeld dat u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Voorts bevinden beide tatoeages zich op een gemakkelijk te verbergen plek op uw lichaam, met name uw onderarm en rug. Er kan bovendien in alle redelijkheid van u worden verwacht dat u deze tatoeages bedekt met kledij. Dit alles laat ook ongemoeid de mogelijkheid dat u zou beslissen om de tatoeages van uw lichaam te laten verwijderen.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. U hebt de eerste helft van uw leven in Afghanistan in het dorp Tarakhil, gelegen in de provincie Kabul, gewoond en u hebt de tweede helft van uw leven in Afghanistan in de stad Kabul gewoond. U bent op beide plaatsen naar school gegaan. U hebt er het diploma van de zevende graad behaald. Uw ouders en zussen wonen nog steeds in Tarakhil en Kabul stad. Uw ouders wonen tijdelijk in het huis van uw oom, omdat zij uw ouderlijke huis hebben verkocht. De 15-jarige zoon van uw oom

woont ook in Tarakhel. Bovendien dient vastgesteld dat uw vader u vanop afstand heeft verloofd met een meisje uit uw dorp toen u reeds in België was. Uw verloofde woont in Kabul en u heeft regelmatig contact met haar. U contacteert ook af en toe uw ouders. Uit dit alles kan worden besloten dat u een degelijk en uitgebreid netwerk heeft bij terugkeer. Daarnaast dient vastgesteld dat u als soennitisch moslim nog steeds uw religie praktiseert. U gaat hier weliswaar niet naar de moskee, maar u bidt wel in het opvangcentrum. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer (CGVS, pp. 4-5, 10-11).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna “*Vluchtelingenconventie*”) en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“*Vreemdelingenwet*”), artikel 18 van het Handvest van Grondrechten en het gelijkheidsbeginsel, artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op het risico op grond van de feiten die zich in Afghanistan hebben afgespeeld in functie van het werk van verzoekers vader voor het leger en verzoekers broer voor de politie en de Amerikanen.

Verzoeker betoogt dat hij een niet-begeleide minderjarige vreemdeling is en heden in Sijsele woont bij zijn broer P. en diens echtgenote N. Hij stelt dat hij een erg grote en zichtbare tatoeage heeft op zijn linker onderarm en voegt een scan van foto van zijn tatoeage (stuk 8) toe. Hij heeft ook kleine tatoeage op zijn rug. Tatoeages worden in Afghanistan door velen slecht bekeken en als onislamitisch beschouwd. Hij zal hierdoor sterk opvallen en loopt verhoogd risico in het vizier van de taliban te komen die er een strenge visie op nahouden wat betreft onder meer ‘lichamelijke versieringen’. De weinige bronnen die erover te vinden zijn doen duidelijk uitschijnen dat verzoeker wel degelijk een risico loopt op vervolging omwille van zijn tatoeages. Hij citeert vervolgens twee internetartikels van 21 december 2014 en 16 december 2019. Hij licht toe, verwijzend naar een internetartikel van 2 september 2019 en 3 augustus 2021 dat tatoeages in Afghanistan populair werden als gevolg van de aanwezigheid van de Amerikaanse troepen, waardoor het hebben van een tatoeage onvermijdelijk wordt geassocieerd met verwestering. Hij betoogt vervolgens: *“Of verzoeker zijn tatoeages al dan niet deel uitmaken van een oprechte religieuze of politieke overtuiging is niet relevant. Het enige dat relevant is, is hoe de taliban hierop zou reageren. Het hoeft hier met andere woorden niet te gaan over een fundamenteel deel van verzoekers identiteit waarvan niet verwacht kan worden dat hij ze aanpast bij een terugkeer – een tatoeage is overigens wel degelijk permanent en maakt dus wel een onveranderlijk deel uit van iemands identiteit -, maar wel over hoe de taliban het zal percipiëren. Verzoeker, die Afghanistan verliet toen het in handen kwam van de Taliban, kan vanuit België moeilijk inschatten hoe de lokale afdeling van de Taliban in zijn oorspronkelijke regio van herkomst de Taliban-normen concreet toepast. Gezien de lokale verschillen, is dit echter wel relevant voor de beoordeling van het risico bij terugkeer. Verwerende partij levert hierover geen enkele informatie, en negeert deze parameter. Verzoeker gaat hier naar school, spreekt Nederlands, werkt, woont in bij zijn broer en schoonzus en vormt daarmee een gezin”.*

In een tweede punt gaat verzoeker in op de geloofwaardigheid van het werk van verzoekers vader en broer. Verzoeker merkt vooreerst op dat hij nooit werd geconfronteerd met de twijfel van de commissaris-generaal aangaande de familieband tussen verzoeker en zijn broer S.S. op wiens naam alle originele documenten staan en dat hij bijkomende stukken had kunnen vragen aan zijn familie had zij dat wel gedaan. Hij heeft na de beslissing contact gehad met zijn familie en brengt bijkomende bewijzen van zijn familieband met zijn broer bij: de taskara van zijn broer, de taskara van hun vader en foto's van hem en zijn broer S.S. samen en in gezinsvorm (stuk 9). Verzoeker betoogt vervolgens dat de redenen die de commissaris-generaal opgeeft niet volstaan om zijn verklaringen over het werk van zijn vader en broer en de documenten met betrekking tot het werk van zijn broer in twijfel te trekken. Hij argumenteert als volgt: *“Het gaat immers om verklaringen over zaken die zich afspeelden van verzoeker zijn 8e tot zijn 15e levensjaar. Verzoeker was bijzonder jong ten tijde van zijn vaders werk voor het leger en de dreigbrieven en er kan niet verwacht worden dat hij goed op de hoogte was van de details van die tewerkstelling. Niet enkel was verzoeker erg jong, een jong kind van die leeftijd wordt in Afghanistan ook niet betrokken in gesprekken over de aard van dit werk. Hetzelfde geldt voor het werk van diens broer S. S. voor de politie en Amerikanen. Zijn broer bleef langer werken dan verzoekers vader, maar nog steeds was verzoeker erg jong (tussen de 8-10 jaar ongeveer). Ten tweede gaat het om feiten die ondertussen al enige tijd geleden zijn. Het gaat om feiten die zich tot 10 jaar voor verzoekers laatste gehoor hebben afgespeeld. Na die feiten zelf zijn er verschillende zeer grote gebeurtenissen geweest in verzoekers leven. Hij heeft alles wat hij kent en wat hem identiteit gaf moeten achter zich laten, hij heeft een zeer traumatische vluchtroute afgelegd, hij werd onderweg als kind uitgebuit en mishandeld, hij is in een vreemd land van niets opnieuw moeten beginnen, zijn broer S. S. is verdwenen, de macht werd overgenomen door de Taliban, een socio-economische crisis van ongeziene omvang heeft de toekomst van zijn familie in Afghanistan op de helling gezet. Ten derde wist verzoeker best veel informatie te geven over het werk van zijn vader en broer, gezien zijn leeftijd op het moment van de feiten: Zo weet verzoeker dat zijn broer S.S. eerst voor de politie werkte en dan pas voor de Amerikanen (CGVS p.6), dat hij zelf pas 11-12 jaar was toen zijn broer S. S. voor de Amerikanen is beginnen werken (CGVS p.6), dat zijn broer in de ochtend vertrok en een week of twee weken later terugkwam (CGVS p.15), dat de functie van zijn broer S. S. bij de politie was ‘in het huis van A. G. verdeelde hij uniformen, vesten en schoenen.’ (CGVS p.16) en dat hij later ‘werkte als tolk voor de Amerikanen, bij ons huis waren wijngaarden, ze kwamen soms naar daar, we brachten hen thee en eten en in de late namiddag gingen ze terug.’ (CGVS p.16) en dat zijn broer in Kabul werkte voor de Amerikanen (CGVS p.16). Over het werk van zijn vader weet verzoeker dat deze dat al deed voor verzoekers geboorte (CGVS p.17), dat hij in de regio Herat werkte en om de maand tot 2 maanden naar huis kwam (CGVSp .18). Verzoeker heeft ook herhaaldelijk aangegeven weinig tot niets te weten over de precieze inhoud van het werk van zijn vader en broer (zie notities), gezien zij hem niets vertelden en gezien zijn erg jonge leeftijd.”* Hij citeert uit een arrest van de Raad inzake het kennisniveau dat men van een minderjarige mag verwachten en stelt dat de commissaris-generaal geen aangepaste maatstaf gebruikt om verzoekers antwoorden over het werk van zijn vader en met name zijn broer te beoordelen en voorbijgaat aan de details die verzoeker wel geeft. De verklaringen van verzoeker over het werk van zijn vader en met name over dat van zijn broer S.S. zijn dan ook niet van aard dat het ongeloofwaardig zou zijn dat zijn vader voor het leger gewerkt heeft en dat zijn broer S.S. eerst voor de politie en later als tolk voor de Amerikanen. Verzoeker benadrukt dat in de bestreden beslissing wordt nagelaten te duiden dat alle documenten die hij neerlegde originele documenten zijn (zie ook notities PO, p. 5 die dit bevestigen) en somt deze op. Dat deze enkel bewijswaarde hebben indien zij kaderen in een geloofwaardig relaas, dat zijn de vage kennis over het werk van zijn broer niet kunnen compenseren en dat er in het algemeen veel corruptie is in Afghanistan is volgens verzoeker het enige onderzoek waaraan deze documenten onderworpen zijn. Geen enkele bepaling in het asielrecht laat toe documenten buiten beschouwing te laten vanwege een algemene corruptiegraad of omdat ze niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Verwijzend naar artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet argumenteert verzoeker dat indien verklaringen voldoen aan de erin opgesomde cumulatieve voorwaarden ze geen documentaire ondersteuning behoeven, wat per definitie inhoudt dat indien verklaringen over een specifiek aspect van het relaas niet geloofwaardig zijn, ze toch kunnen aanvaard worden indien ze gepaard gaan met schriftelijk of ander bewijs. Verzoeker bespreekt vervolgens de arresten Singh e.a. tegen België, M.A. tegen Zwitserland, M.D. en M.A. tegen België en S.H. tegen Malta van het EHRM en het arrest C-921/19 van het Hof van Justitie van 10 juni 2021 inzake de beoordeling van documenten door de asielinstanties en arrest C-756/21 van 29 juni 2023 van het Hof van Justitie waarin het Hof stelt dat een valse verklaring in het oorspronkelijk verzoek een relevant element is waarmee rekening moet worden gehouden, maar dat dit er op zich niet aan de weg staat dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig wordt beschouwd. Verzoeker besluit dat hij wel degelijk voldoende geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het werk van zijn vader en met name broer S. S. en dat deze verklaringen ook bevestigd worden door documentair bewijs, zijnde niet minder dan 9 originele documenten die de verklaringen over zijn broer S. S. ondersteunen, alsook drie originele dreigbrieven van de Taliban. Aan het werk van

verzoekers broer S. S. kan er niet rechtmatig, op basis van verzoekers verklaringen, het documentair bewijs en de relevante bepalingen van het asielrecht getwijfeld worden.

In een derde punt gaat verzoeker in op de problemen die verzoekers gezin gekregen heeft omwille van of het werk van zijn vader en broer. Waar de commissaris-generaal de geloofwaardigheid van drie originele dreigbrieven in twijfel trekt omdat verzoeker niet meer zeker wist of hij nu 8 of 11 jaar was, betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal geen concrete aanwijzingen of redenen kan geven waarom die niet authentiek zouden zijn *“en schuift hun bewijswaarde volledig opzij omdat een minderjarige niet meer precies weet of deze door zijn broer en vader ontvangen werden toen hijzelf 8 dan wel 11 jaar oud was. De geloofwaardigheid van de dreigbrieven zou verder ondermijnd worden door het feit dat verzoeker de precieze inhoud niet kent. Dat verzoeker hier een perfect logische verklaring voor heeft, namelijk dat hij geen handgeschreven tekst kan lezen, wordt ook zonder meer aan de kant geschoven. Verwerende partij lijkt te vergeten dat het om een kind gaat, waarbij een omkering van de bewijslast plaatsvindt in het hoger belang van het kind. Zij schendt haar samenwerkingsplicht. Verzoeker ziet zich gedwongen zich af te vragen of verwerende partij ook maar enig onderzoek heeft verricht naar zijn asielrelaas en ingeroepen vrees voor vervolging”*. Hij betoogt dat het gebruik van dreigbrieven effectief de werkwijze van de taliban vormt en citeert ter staving uit een rapport van de Canadian Immigration and Refugee Board (internetlink). Het is volgens deze bron vooral de taliban die gebruik maakt van ‘night letters’ en vooral personen die geacht worden de regels van de taliban te overtreden worden getroffen en ook de informatie over hoe zo een brief eruit ziet en wordt afgeleverd strookt met verzoekers verklaringen en documenten, betoogt verzoeker. Hij stelt dat het rapport inderdaad aangeeft dat het niet evident is valse van authentieke brieven te onderscheiden maar dat het onderzoek naar de identiteit van de ondertekenaar doorgaans een zeer goede indicatie is, maar de commissaris-generaal schildert de deze dreigbrieven als ongeloofwaardig af door zijn verklaringen in twijfel te trekken. Waar de commissaris-generaal niet gelooft dat verzoekers vader enkele maanden geleden door de taliban benaderd zou zijn en dat het feit dat hij éénmaal benaderd werd zou aangeven dat verzoeker niet actief vervolgd wordt door de taliban stelt verzoeker dat deze redenering niet klopt. Onder verwijzing naar een artikel van Z. Balkhi van 21 juni 2023 (internetlink) stelt verzoeker dat *“Indien we naar recente verslaggeving kijken dan zien we dat een situatie waarin een vader of dicht familielid (zoals een broer) die voor het Afghaanse leger werkt gedood wordt door de Taliban en deze laatste diens zonen rekruteert effectief voorkomt in Afghanistan”*. Verzoeker benadrukt vervolgens de noodzaak van een toekomstgerichte beoordeling. Hij verwijst naar landeninformatie inzake het risicoprofiel van personen die geaffilieerd zijn met de Afghaanse overheid en stelt dat het risicoprofiel en nood aan internationale bescherming van een voormalige politieagent in Afghanistan en later tolk voor de Amerikanen en een verhoogd risico voor diens familieleden niet kan getwijfeld worden. Verzoeker stelt dat objectieve landeninformatie in deze dus een stevig kader vormt om te stellen dat het waarschijnlijk is dat verzoekers broer en diens familie omwille van diens werk als politieagent en later als tolk voor de Amerikanen een ernstig gevaar liep en loopt in Afghanistan en daar komt dan nog bij dat hun vader vroeger voor het leger heeft gewerkt. Verzoeker stelt dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen enkel kan worden ingeschat in relatie tot de relevante landeninformatie over het risico dat diens gezin liep omwille van de job van zijn vader en broer S.S..

Verzoeker betoogt tenslotte met betrekking tot de kwaliteit van zijn verklaringen over de feiten die zich afspeelden voor zijn vertrek: *“Verzoeker was 16 jaar oud op het moment van zijn vlucht. Het gaat om feiten die op het moment van zijn tweede gehoor al enkele jaren geleden waren, en zijn vlucht en vluchtroute zelf hebben een ontwrichtende impact gehad op verzoekers psychische integriteit. Het gros van de verklaringen van verzoeker over de feiten voor en na zijn vertrek heeft hij zelf uit tweede of derde hand en zijn geen zaken die hij zelf heeft meegemaakt of ervaren heeft. Wat hij onthouden heeft is de betekenis van de gebeurtenissen, het gevaar die ze inhielden. Verzoeker meent dat gelet op deze relevante individuele elementen en gelet op de relevante landeninformatie omtrent het risico, dat de inconsistenties en vaagheden die in zijn verklaringen over de feiten vlak voor zijn vlucht en erna in Afghanistan, onvoldoende zwaarwichtig zijn om geen geloof te hechten aan dit aspect van zijn verklaringen. Maar bovenal dient erop gewezen te worden dat zelfs indien Uw Raad de verklaringen over de feiten voor verzoekers vertrek en kort erna in Afghanistan niet zou geloven, dit dient onderscheiden te blijven van het risico naar de toekomst toe voor verzoeker dat voortvloeit uit het feit dat verzoekers vader werkte voor het Afghaanse leger in het verleden, en zijn broer werkte voor de politie en later als tolk voor de Amerikanen, hetgeen gestaafd wordt met originele documenten”*.

Verzoeker bespreekt in een eerste onderafdeling van het tweede onderdeel de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek als onderdeel van de samenwerkingsplicht. Verzoeker verwijst naar en bespreekt de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens (EHRM) en conclusies van advocaten-generaal bij het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ) en wijst erop dat de commissaris-generaal de verplichting heeft samen te werken met de verzoeker om de relevante feiten te identificeren en aan de hand daarvan het risico te kwalificeren. Hij meent dat uit de rechtspraak volgt dat de asielinstanties uitputtend moeten kwalificeren en niet vraaggestuurd. Het risico dat voor verzoeker

voortvloeit uit zijn verblijf in het buitenland vloeit niet voort uit de veranderingen die hij al dan niet ondergaan heeft, maar wel hoe hij gepercipieerd zou worden door de taliban. Van verzoeker kan niet verwacht worden dat hij een inzicht zou hebben in het risico wegens gepercipieerde verwestering maar dat doet geen afbreuk aan het risico waarvan de commissaris-generaal wel op de hoogte is en die bepaald worden door hoe de verzoeker is beïnvloed tijdens zijn verblijf in België en welk risico dit creëert in geval van terugkeer. Door te weigeren op deze elementen in te gaan, welke wel worden in overweging genomen door de Raad en zich niet aan te passen aan de rechtspraak van de Raad, schendt de commissaris-generaal de samenwerkingsplicht en de eigen onderzoeksplicht en daarmee ook artikel 3 van het EVRM argumenteert verzoeker. In een tweede onderafdeling bespreekt verzoeker de verplichtingen van de asielinstanties inzake het verzamelen en onderzoeken van landeninformatie. Hij wijst op een algemeen gebrek aan informatie over de mensenrechtensituatie die voortvloeit uit de censuur door de taliban, geweld tegen getuigen en een focus die zich voornamelijk tot Kaboel beperkt. Het pijnpunt is volgens verzoeker dat er geen zicht is op welke precieze regelgeving de taliban oplegt aan de bevolking en bij gebrek aan terugkeerders uit het westen sinds de machtsovername is er nog steeds geen actuele informatie over de risico's dvoor dergelijke terugkeerders. Hij wijst op de onderrapportering waarvan UNHCR en UNAMA en het Amnesty International rapport "*The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promises*" van augustus 2022. Uit dit laatste rapport blijkt volgens verzoeker ook dat de taliban ook actief trachten om de zaken beter voor te stellen dan ze zijn. Verzoeker benadrukt, onder verwijzing naar zowel EUAA rapporten als naar de analyse van de expert Thomas Ruttig, het gebrek aan duidelijkheid en informatie over de van toepassing zijnde wettelijke en bestuurlijke bepalingen en de praktische handhaving ervan. In een derde onderafdeling benadrukt verzoeker opnieuw het gebrek aan informatie om de behandeling die terugkeerders uit het westen riskeren te kunnen inschatten en verwijst naar de UNHCR "*Guidance Note*" van februari 2023 waarin wordt gesteld dat op basis van de mensenrechtensituatie in Afghanistan niet op gedegen wijze kan besloten worden dat er geen risico op vervolging is bij terugkeer. In een vierde onderafdeling bekritiseert verzoeker de inschatting van en de bronnen waarop de commissaris-generaal zich beroept om het risico voor terugkeerders uit het westen te beoordelen en neemt daarbij de analyse van het rapport van NANSEN, Note 3-22 van 23 juni 2022 over en besluit dat de stelling van het CGVS dat terugkerende verzoekers uit Europa enkel het slachtoffer van geweld kunnen worden in het geval van een specifiek profiel, niet gebaseerd is op actuele en nauwkeurige informatie uit verschillende bronnen overeenkomstig artikel 10, lid 3, b) van de Asielprocedurerichtlijn en niet voldaan is aan de vereisten die het EHRM aan landeninformatie stelt.

In een vijfde onderdeel gaat verzoeker in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Hij houdt vooreerst een uitvoerig theoretische betoog over de effectieve terugkeer als uitgangspunt van een toekomstgerichte beoordeling. Hij bespreekt dit aan de hand van rechtspraak van de Raad inzake Burundese verzoeken om internationale bescherming, waarin de Belgische asielinstantie een specifiek onderzoek heeft gevoerd naar hoe personen die terugkeren naar Burundi behandeld worden door hun overheid alsook naar 17 andere landen waarvoor CEDOCA een rapport opstelde waarbij de risico's bij terugkeer worden onderzocht en wijst erop dat ook het EUAA de noodzaak ziet om de concrete risico's bij terugkeer te onderzoeken, zoals blijkt uit de rapporten over Syrië. Stellen dat het risico bij effectieve terugkeer naar Afghanistan tot het luik terugkeer behoort en niet tot het onderzoek naar internationale bescherming terwijl het UNHCR een moratorium vraagt op gedwongen terugkeer omdat de risico's bij terugkeer onduidelijk zijn, is een schending van artikel 18 van het Handvest en het gelijkheidsbeginsel, stelt verzoeker. Vervolgens betoogt verzoeker dat de beoordeling van de objectieve risico's bij terugkeer moet gebeuren naar het voorbeeld van de "*Country Guidance Determinations*" van het UK Upper Tribunal en bespreekt dergelijke beoordeling in het geval van Iran. Hij betoogt dat het vaststaat dat hij bij terugkeer gebruik zal moeten maken van documenten die hem identificeerbaar maken als iemand die terugkeert vanuit België en die werden afgeleverd door een afgescheurde ambassade die trouw is aan de voormalige republiek en dat de taliban die documenten zal onderzoeken wat een ernstig risico met zich meebrengt op onmenselijke of vernederende behandeling en foltering en dat dit moet onderzocht worden door de asielinstantie. De vraag of terugkeer actueel mogelijk is, is niet direct relevant meent verzoeker, er moet uitgegaan worden van de hypothese van terugkeer en die moet zo concreet mogelijk gemaakt worden. Vervolgens houdt verzoeker een theoretisch betoog over de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep en het belang daarvan in het geval van verzoeker voor wie het risico voortvloeit uit het feit dat hij Afghanistan ontvlucht is naar een Europees land, daar om bescherming heeft verzocht tegen de taliban en nooit onder het talibanbestuur heeft geleefd. Hij bespreekt daarop het arrest "*Sufi en Elmi*" van het EHRM en stelt dat geen zwaar gewicht mag worden gehecht aan de zogenaamde verwestering van een verzoeker om internationale bescherming maar dat er meer gewicht moet worden toegekend aan het huidige juridische systeem in Afghanistan en gaat in op de gelijkenissen en verschillen tussen de situatie in Somalië ten tijde van Al-Shabaab en de huidige situatie in Afghanistan.

Verzoeker bespreekt vervolgens het risico bij terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst. Het risico dat zich manifesteert bij initiële toegang vloeit volgens verzoeker voort uit de identificatie als terugkeerder uit Europa door de Taliban. Hij wijst daarbij op het feit dat hij in geval van terugkeer documenten zal moeten bekomen van de Afghaanse ambassade in Brussel die volgens Fedasil en de DVZ nog steeds documenten aflevert maar volgens het Ministerie van Buitenlandse Zaken het Islamitisch Emiraat waarmee geen diplomatieke banden zijn niet vertegenwoordigt en waarvan het personeel trouw is aan de voormalige Afghaanse Republiek. Het valt volgens verzoeker niet te verifiëren of de stelling van Buitenlandse Zaken klopt of niet en stelt dat een risico-inschatting nodig is van de verwachte gevolgen voor Afghaanse onderdanen die geïdentificeerd worden door een ambassade die trouw is aan de Afghaanse republiek en deze vertegenwoordigt bij de EU en de NAVO en van de gevolgen van terugreizen met een EU laissez-passer. Verzoeker gaat vervolgens in op landeninformatie die volgens hem wijst op dit risico bij grenscontroles aan de luchthaven en bij checkpoints en verwijst daarbij onder meer naar het *“Country Policy and Information Note van het UK Home Office”* van februari 2022, het *“Key socio-economic indicators report”* van EUAA van augustus 2022, het UNAMA rapport van 9 mei 2023. Vervolgens bespreekt het risico dat zich manifesteert bij vestiging en dat voortvloeit uit de verhouding met de bredere omgeving, uit geruchten en uit verklaring door burens bij de Taliban en waarbij er dus een risico bestaat ten opzicht van de Taliban en de bredere omgeving. Toegepast op zijn profiel en aan de hand van de risicobepalende factoren in de EUAA richtlijnen van januari 2023 betoogt verzoeker als volgt: *“a) het gebied van herkomst: Volgens EUAA is een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen: verzoeker is als Pashtun afkomstig uit Tarakhil in de provincie Kabul, hetgeen ruraal gebied is (EUAA, Country Guidance Afghanistan, January 2023, p. 77-78); b) de leeftijd: Verzoeker verliet Afghanistan toen hij slechts 15 jaar oud was, in 2021. Verzoeker was bij aankomst in België nog steeds slechts 16 jaar oud. Als minderjarige is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan; c) de duur van het verblijf in een westers land: In juli 2022 kwam verzoeker aan in België. Sindsdien verblijft verzoeker onafgebroken in Europa. Doordat het om vormende jaren gaat, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Verzoeker is een stuk voor de machtsovername van de Taliban gevlucht, waardoor hij geen voeling heeft met Taliban-Afghanistan. De parameters van EUAA zijn niet exhaustief. In het geval van verzoeker moet eveneens met de volgende elementen rekening gehouden worden, die maken dat het risico omwille van (toegeschreven) verwestering bij hervestiging reëel is: d) De jobs van de vader als ontvanger voor de NAVO: Ook hierdoor komt verzoeker negatief in de aandacht. De link van zijn vader met het Westen (via zijn job) straalt op verzoeker af. e) Verzoekers gewoontes in België: Verzoekers schoonzus N. waarbij hij inwoont is Belgisch. De (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de westerse cultuur zal het voor verzoeker bijzonder moeilijk maken om te aarden in Taliban-Afghanistan, en daardoor zal de Afghaanse gemeenschap, de Taliban en ISKP zich afvragen of hij niet ‘besmet’ is geraakt door het verblijf in het westen. Op verzoeker zijn Instagram account (zijnde soft_1420) post hij meerdere beelden van romantische liefde tussen opgemaakte jonge vrouwen en jonge mannen: “...”(scan).*

In een zesde middelonderdeel gaat verzoeker in op het Talibanbestuur op zich en de implicaties voor Afghaanse burgers aan de hand van een aantal landenrapporten waaronder het rapport van Human Rights Watch, *“Afghanistan: Taliban ‘Vice’ Handbook Abusive”* van 29 oktober 2021, EUAA, *“Afghanistan – Targeting of individuals”* van augustus 2022 en van UNAMA, *“Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan”* van mei 2023 waarin melding wordt gemaakt van een toename van gerechtelijke lijfstraffen sinds 14 november 2022. In een zevende middelonderdeel geeft verzoeker een overzicht van de essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling. Tenslotte gaat verzoeker in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en betoogt dat er serieuze indicaties zijn dat verzoeker als terugkeerder uit het Westen heden, nu de Taliban het volledige grondgebied controleert, en gelet op de huidige socio-economische situatie, zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak, op grond van zijn hoedanigheid van terugkeerder uit Europa, en hiertegen geen enkele bescherming van de Taliban zal krijgen, en dit eveneens op grond van zijn hoedanigheid als terugkeerder. Hij stelt dat het gaat om ernstige schade die intentioneel wordt toegebracht.

Verzoeker vraagt in hoofdorde hem te erkennen als vluchteling, zo de Raad zou oordelen dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, hem subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. BJB attest;
3. UNHCR, *“International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan”* November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

4. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
5. Attest van de Afghaanse Ambassade;
6. Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;
7. Briefwisseling met de DVZ over gebruik Laissez-Passer;
8. Foto tatoeage;
9. Bewijzen familieband met broer S.S.;
10. Vormingsattest CAW;
11. Bewijzen werk.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 7 februari 2024 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

(1) EUAA COI Query "*Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) EASO, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (5) EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (6) EUAA "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

3.2. Verzoeker legt een aanvullende nota van 29 december 2023 neer, ontvangen op 9 februari 2024, waarin in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden bijgebracht en besproken: (1) UNAMA, "*Treatment of Detainees in Afghanistan*", September 2023 (internetlink); (2) UN Algemene Vergadering, "*Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett*" 11 Oct 2023, p. 6-7; (3) UNAMA, "*Human rights situation in Afghanistan: JULY - SEPTEMBER 2023 UPDATE*", oktober 2023; (4) HvJ, zaak C-151/22 van 21 september 2023; (5) NANSEN, Nansen Note 3-23, "*Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan*", November 2023; (6) EUAA, Afghanistan Country Focus, December 2023; (7) CEDOCA, "*Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*", 14 december 2023 en (8) Bijkomende bewijzen van leven in België.

Verzoeker voegt ook volgende stukken toe aan zijn aanvullende nota:

1. Foto verzoeker met zijn broer en zijn nichtje;
2. Foto's met vrienden, vriendinnen en met alcohol;
3. Berichten vriendinnen;
4. Stukken werk;
5. Deelcertificaat NT2 Open Alfa.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende

verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Hij legt bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming verschillende originele documenten neer, waaronder zijn originele taskara. De identiteit en de Afghaanse nationaliteit van verzoeker wordt door de commissaris-generaal niet betwist. Evenmin wordt betwist dat verzoeker afkomstig is van het dorp Tarakhil in de provincie Kabul.

Verzoeker werd bij aankomst in België in juli 2022 geregistreerd als niet-begeleide minderjarige. Een leeftijdstest wees uit dat verzoeker jonger dan 18 jaar was (Beslissing Dienst Voogdij van 13 september 2022) en door de Dienst Voogdij werd aan verzoeker een voogd toegewezen. In de beslissing van de dienst voogdij wordt gesteld dat de voogd verzoeker begeleidt tot hij achttien jaar is, met name tot [...] november 2023. Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen vertrok verzoeker enkele dagen na de machtsovername uit Afghanistan en was op dat ogenblik ongeveer zestien jaar oud (Verklaring DVZ, vraag 34). Verzoeker is zeer recent meerderjarig geworden. Hoewel het Kinderrechtenverdrag niet langer op verzoeker van toepassing is, moet bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming rekening gehouden worden met verzoekers individuele omstandigheden, met inbegrip van zijn jonge leeftijd op het ogenblik van zijn persoonlijk onderhoud en het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan.

5.3. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota onder meer op een vrees voor vervolging omwille van een gepercipieerde verwestering. Hij verwijst daarbij naar landenrapporten over het taliban regime, het onduidelijk wetgevend kader en onvoorspelbare handhaving van de sharia en over de situatie van Afghanen die terugkeerden vanuit Europa voor de machtsovername. Verzoeker meent dat hij omwille van zijn verblijf en activiteiten in België, waarover hij bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota verschillende documenten voorlegt, in geval van terugkeer een verhoogd risico loopt op vervolging in geval van terugkeer. Hij verwijst ook naar zijn tatoeages op zijn onderarm en rug en landeninformatie over de perceptie van tatoeages in Afghanistan.

5.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het zich op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023,

punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z *tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45).

Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat

vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of*

individuals”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, January 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

5.3.3. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Daarbij wordt overwogen met betrekking tot verzoekers tatoeages dat dit door velen slecht wordt bekeken maar dat ze desondanks aanwezig zijn in de Afghaanse samenleving en er geen sprake was van een veralgemeende vervolging van mensen met tattoos, dat hij deze niet heeft laten plaatsen uit een oprechte religieuze of politieke overtuiging, dat deze zich bevinden op een gemakkelijk te verbergen plek op het lichaam en de mogelijkheid dat verzoeker zou beslissen om ze te laten verwijderen. Verder wordt ook gewezen op het feit dat verzoeker tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven en al een zekere maturiteit had en gevormd naar Afghaanse waarden en normen, dat hij op beide verblijfplaatsen in Afghanistan naar school ging, dat hij nog contact heeft met zijn familie in Afghanistan en zijn vader verzoeker van op afstand heeft verloofd met een meisje uit zijn dorp toen hij reeds in België was.

De vertegenwoordigster van de commissaris-generaal stelt ter terechtzitting dat de argumentatie van verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota en de daarbij neergelegde stukken geen ander licht werpen op de beoordeling in de bestreden beslissing.

De Raad herhaalt vooreerst dat het Hof van Justitie erop wees dat, wat de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ betreft, dit begrip ruim moet worden uitgelegd en de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging benadrukt wordt eerder dan de persoonlijke motieven van de verzoeker. Verder wijst de Raad erop dat hij gehouden is een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113).

Voor verzoeker kunnen een aantal risicobepalende factoren worden vastgesteld die cumulatief moeten worden beoordeeld in het licht van de hoger uiteengezette huidige context in Afghanistan gebaseerd op de beschikbare landeninformatie.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige in België is aangekomen in juli 2022 en dat hij recent meerderjarig is geworden. Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen vertrok verzoeker enkele dagen na de val van Kaboel uit Afghanistan (notities PO, p. 12). Verzoeker heeft bijgevolg Afghanistan verlaten op vijftienjarige leeftijd. Hoewel hij deels gevormd was naar Afghaanse normen en gebruiken zoals die bestonden voor de machtsovername, brengt verzoeker bijgevolg ook een belangrijk deel van zijn vormende tienerjaren buiten Afghanistan en in België door.

Verzoeker legt stukken neer met betrekking tot zijn scholing en tewerkstelling in België. De certificaten met betrekking tot het OKAN onderwijs tonen aan dat hij deze opleiding met succes heeft beëindigd (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 10 en aanvullende nota verzoeker, stuk 5). In de schoolrapporten van het Technisch Instituut Heilige Familie wordt verzoeker als een respectvolle leerling omschreven en wordt aangegeven dat verzoeker deelnam in de lessen sociale vaardigheden aan discussies over relationele vorming, sociale media, verslavingen en aan uitstapjes buiten school zoals de ‘Street Art’ wandeling in Brugge (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 10). Uit zijn toelichtingen en antwoorden op vragen van de Raad ter terechtzitting blijkt eveneens dat verzoeker Nederlands spreekt en begrijpt. Verzoeker licht verder toe dat hij momenteel de opleiding fietshersteller volgt in het volwassenonderwijs. Verzoeker verklaart ook ter terechtzitting dat hij aan fitness doet. Verzoeker legt ook een aantal foto's neer waarin verzoeker te zien is in het gezelschap van vrouwen en waarop hij alcohol drinkt en rookt.

De door verzoeker neergelegde interimcontracten tonen aan dat verzoeker studentenarbeid verricht heeft in december 2022 en april en augustus 2023.

Zo uit verzoekers kennis van het Nederlands en zijn activiteiten in België als dusdanig niet kan blijken dat verzoeker verwesterd is, blijkt hieruit wel dat verzoeker zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst wordt geconfronteerd met een samenleving die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als

tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing en stage en zijn gedreven engagement in een sportclub redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft gehad op zijn ontwikkeling als minderjarige en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

Verder is niet betwist dat verzoeker tatoeages heeft op zijn onderarm en op zijn rug. Verzoeker verklaart hierover dat deze twee tatoeages dateren van de tijd van de republiek, dat zij als schooljongens besloten om voor zes maanden een tattoo te hebben en dat het na zes maanden zou weggaan maar da het er nog steeds is. Gevraagd of hij ooit problemen heeft gekend omwille van de tattoos verklaart verzoeker *“Van de kant van mijn ouders wel ja, maar in de tijd van de republiek was het normaal”* (notities PO, p. 20). Uit door beide partijen geciteerde landeninformatie, die grotendeels dateert van 2014, 2017, 2019 en één persartikel van 3 augustus 2021 en dus van voor de machtsovername blijkt dat volgens bronnen sommige groepen in Afghanistan een traditie hebben van tatoeages maar dat volgens een Zweeds rapport permanente tatoeages in het algemeen worden gezien als onislamitisch en verboden in Islamitisch recht. Afghanen met tatoeages in westerse stijl bedekken deze tatoeages in het openbare leven uit schrik voor reacties van opstandige groeperingen en de samenleving, hoewel tatoeages een groeiende populariteit kenden in 2017 (EASO, *“Country of Origin Report: Afghanistan – Individuals targeted under societal and legal norms”*, December 2017, p. 26-27, 100). Verder blijkt dat vooral bij jongeren tatoeages populair werden mede door de aanwezigheid van de Amerikaanse troepen, maar dat diegenen die een tatoeage hebben zich in de periode voor de machtsovername zorgen maakten ingeval de taliban terug aan de macht zou komen en wordt ook melding gemaakt van mishandeling door de taliban van personen met een tattoo (AP News, *“A tattoo at a time, Afghan woman takes on society’s taboos”*, December 2019 en The New Humanitarian, *“The Afghan refugee crisis brewing on Turkey’s eastern border”*, 3 August 2021 (geciteerd in het verzoekschrift). De recente landeninformatie bevat verder geen informatie met betrekking tot de positie van de huidige de facto autoriteit ten aanzien van tatoeages. Uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat tatoeages als dusdanig aanleiding geven tot vervolging of ernstige schade, wel geven de weinige beschikbare bronnen aan dat permanente tatoeages als onislamitisch werden gezien voor de machtsovername en tot represailles konden leiden door de taliban. Verder blijkt uit de algemene landeninformatie dat er nog steeds lokale verschillen zijn met betrekking tot de handhaving van de sharia en wat als aanvaardbaar wordt beschouwd in de lokale gemeenschappen. Dat *in casu* verzoekers tatoeages geen uiting zijn van een oprechte politieke of religieuze overtuiging is niet relevant voor de beoordeling of deze tatoeages een risicobepalende factor kunnen zijn in het geval van verzoeker, aangezien hem op basis van deze tatoeage, gelet op het feit dat tatoeages als onislamitisch kunnen beschouwd worden, een politieke of religieuze overtuiging die ingaat tegen de *de facto* overheid zou kunnen worden toegeschreven. In dit verband stelt de Raad vast dat verzoekers tatoeage op zijn onderarm blijkens de bijgebrachte foto vrij groot is en dat gelet op de locatie van deze tatoeage het niet realistisch is dat verzoeker dit constant bedekt zou kunnen houden. De landeninformatie geeft geen uitsluitsel over de vraag of actueel de aard of inhoud van de tatoeage een rol speelt in de perceptie ervan als onislamitisch. Er kan evenwel minstens aangenomen worden dat verzoeker door zijn tatoeage kan opvallen en hierdoor de negatieve aandacht kan trekken van de taliban of de lokale gemeenschap in geval van terugkeer.

Verder is niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Tarakhil in de provincie Kaboel. Verzoeker woonde ook in Kaboel maar keerde twee maanden voor de machtsovername terug naar Tarakhil, waar nog steeds familieleden wonen. In deze provincie werd voor de periode 1 juli 2022 tot 30 september 2023 door zowel door ACLED als UCDP het hoogste aantal veiligheidsincidenten in Afghanistan geregistreerd (EUAA, *“Country Focus Afghanistan”*, December 2023, p. 30). Hoewel de slagkracht van ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, recent verminderd is door gerichte acties van de taliban, blijft de groepering wel actief onder meer in Kaboel, waar het hoogste aantal incidenten waarbij deze groepering betrokken is na de machtsovername werd geregistreerd. De voornaamste doelwitten van ISKP zijn taliban leiders, strijders en religieuze leiders, maar daarnaast worden ook bepaalde etno-religieuze groepen, in het bijzonder de Shia Hazara gemeenschap en de Sikh gemeenschap gevisieerd, hoewel volgens sommige bronnen dit steeds minder een prioriteit is voor de groepering (idem, p. 32-33). ISKP heeft daarnaast ook de verantwoordelijkheid opgeëist voor aanslagen op buitenlandse doelwitten in Kaboel Stad zoals de Russische en Pakistaanse ambassade en een hotel dat in Chinese handen is. De groepering opereert in kleine cellen in stedelijke gebieden (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 36).

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is, aangezien verzoeker kort na de machtsovername Afghanistan op zeer jonge leeftijd heeft verlaten. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Tarakhil in de provincie Kaboel, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn traject in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA “*Country Guidance*” (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan beschuldigd zou worden. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er

momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA "*Country Guidance*" concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET